

Een exclusief interview met Tony Heap 7^e Dan

Hoe lang bent u al bezig met Karate
Bijna 40 jaar.

Waarom heeft u voor karate gekozen

Ik was op het werk nog een leerling, en een vriend vroeg of ik meewilde gaan naar een beginners klas.

Wie heeft er voor gezorgd dat u met karate bent begonnen

Zoals ik al zei, mijn vriend van het werk, dat was in 1966.

Waar bent u begonnen en wie was uw leraar (uw sensei)

Dat was in de West-End van Londen bij de Y.M.C.A., de leraar daar was Kanazawa sensei.

Hoe kwam het dat u voor Wado karate gekozen hebt.

Ik was erg jong en ik genoot niet van de nieuwe sensei die in de plaats van Kanazawa sensei was gekomen. In die tijd deed ik ook aan boxen, en een tijdje lang concentreerde ik me alleen maar daar op. Ik kwam in aanraking met het Goju Ryu karate en heb dat een tijdje geprobeerd. Op een dag zag ik een advertentie voor een demonstratie van Suzuki sensei samen met andere top instructeurs. Ik ging kijken en was verkocht, ik wist meteen dat dit was wat ik zocht.

Wat voor iemand was Otsuka sensei

Ik was aan het lesgeven in een club in West Londen en ik keek op naar de deur. Daar stond Suzuki sensei samen met Otsuka sensei. Ik was echt geschokt dat deze legende zomaar hier in onze dojo stond.

Hij was overgekomen om een paar demonstraties en een masterclass te geven. Ik kon niet geloven hoe klein hij was, en de masterclass die hij gaf was geweldig.

Ik herinner mij ook dat hij Otsuka sensei zo vriendelijk en zacht was en dat hij een eindeloos geduld voor ons leerlingen had.

Sensei heeft u herinneringen aan een bepaalde training die u met ons zou willen delen.

Te veel eigenlijk, in die dagen was het erg hard trainen. Je moest echt de Japanse sensei's overtuigen dat je serieus met je training bezig was.

Het is niet zoals vandaag de dag een marktwerking, je geeft de leerlingen wat ze vragen anders komen ze niet. Soms kan ik er nu om lachen, en kan ik mij nu voorstellen dat Suzuki of Shiomitsu sensei aan ons vroeg of de training te hard was. Het waren fantastische dagen: een harde opleiding, veel cursussen, zomer en winter kampen. Het gevoel en de geest waren geweldig.

In die zin hebben we veel te danken aan die Japanse sensei's.

Hoelang duurde die opleiding

Nou ik denk toch wel 32 a 33 jaar.

Waar opende u uw eerste Dojo

Mijn eerste dojo was in Hogarth in Chiswick, West Londen.

Voordat ik mijn eerste dojo opende gaf ik op veel verschillende plaatsen les. In West Londen, Hammersmith, Sudbury maar ook in Ealing, Feltham dichtbij het vliegveld. Maar ook heel vaak in de dojo van Shiomitsu sensei in Leatherhead surrey.

Waar geniet u zelf het meeste van met het karate

Nou dat is natuurlijk het trainen, iedere dag weer de uitdaging om je zelf te verbeteren en ook de vriendschap van de andere om je heen.

Shiomitsu sensei vroeg mij eens "Tony wat heeft het karate jou gegeven" Natuurlijk begon ik hoogdravend over allerlei zaken als fitness, kracht en mentaliteit enz. Shiomitsu sensei stopte mij en zei "Tony kijk om je heen, zie je die mensen, dat zijn je vrienden. "Dat is wat het jou gegeven heeft.

En zo als altijd, hij had gelijk.

Is in uw opinie het Wado Ryu karate beter geworden in al die jaren.

Technisch gesproken zeker, er zijn heden ten dage geweldige leraren van het klassieke Wado.

Maar mentaal is het zwakker geworden.

Jaren geleden in die tijd was het zo dat als je niet minstens 4 dagen per week trainde, dan werd je niet echt als een serieuze leerling bekeken. Het is nu al moeilijk om mensen een keer per week aan het trainen te krijgen. Natuurlijk is de samenleving tegenwoordig erg politiek correct, gezondheid, veiligheid en risico's afwegend dat zijn best goede dingen. Maar echt karate kan op deze manier niet bestaan.

Het is een hobby geworden, een groepje oefeningen zoals het aerobics.

Ook de politiek heeft de Art (Martial) gedood, status, geld en hebzucht hebben de gouden kans voorbij laten gaan zoals ze zeggen.

Ik denk dat wij daar allemaal schuldig aan zijn.

De begin dagen van de jaren 60, 70 en 80 zijn voorbij, er zijn teveel verschillende karate stijlen. Er zijn te veel 8 jarigen kinderen die reeds een zwarte band dragen, en er zijn veel te veel mensen die zich een 10^e Dan hebben aangemeten. De arena is overstroomd.

Sensei, wanneer u terug kijkt naar de laatste 36 jaar, wat zijn dan uw gevoelens en standpunten?

Allereerst, ik zou het allemaal weer opnieuw doen. Ik had het geluk om aanwezig te zijn in wat ik noem de gouden dagen van het karate.

Sensei's Suzuki, Shiomitsu, Tanabe, Arakawa, Maeda en Fuji, en met shotokan karate Sensei's Kanazawa, Enoda en Shirai in Goju Sensei Higoanna. Het was een ongewone periode voor het karate en waaraan ik veel goede vrienden aan overgehouden heb. Sensei's zoals Grimes, West, Evens, Quilliam. Goede vrienden waarvan sommige ook ooit mijn leerlingen waren.

Tijdens de vele training's uren heb ik ook vaak de slechte kanten van de mensen gezien, de manier waarop zij alleen maar geld en status, ten kosten van alles willen bereiken. "Mensen verkopen hun ziel om hun doel te bereiken". Alles in het leven heeft zijn seizoen veel dingen zijn verspeelde moeite en ik denk dat dit jammer is.

Wat denk u, is het doel van Wado ryu karate

Iedereen weet wel dat de Wado technieken technisch heel goed zijn, en ik denk dat we altijd onderweg moeten zijn naar de toekomst. Maar nu na ongeveer 40 jaar denk ik toch dat het werkelijke doel is wat Otsuka sensei altijd al wilde. Door het trainen en omgaan met elkaar in het dagelijkse leven, moet je toch ooit eens komen tot vrede en harmonie.